

2- Vicinal Coupling $^3J(H,H)$

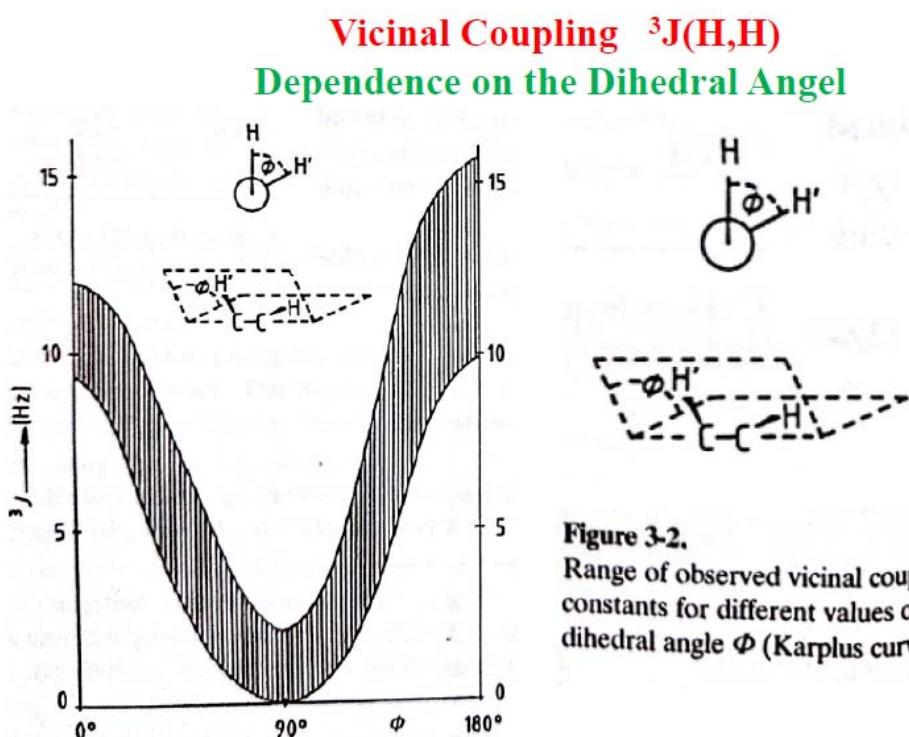
عوامل مؤثر:

- زاویه پیچش یا دووجهی (Torsional or Dihedral angle)
- استخلافها
- فاصله بین دو اتم کربن مربوط
- زاویه پیوند H-C-C

Table 3-5.
Ranges and typical values of vicinal H,H coupling constants.

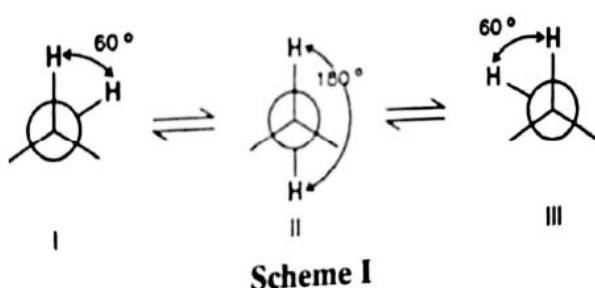
Compound		$^3J(H,H)$ [Hz]	Typical value ^{b)}
	Range ^{b)}		
Cyclopropane	<i>cis</i>	6–10	8
	<i>trans</i>	3– 6	5
Cyclobutane	<i>cis</i>	6–10	–
	<i>trans</i>	5– 9	–
Cyclohexane	a, a	6–14	9
	a, e	3– 5	3
	e, e	0– 5	3
Benzene	<i>ortho</i>	6–10	9
Pyridine	2,3	5– 6	5
	3,4	7– 9	8
H–C–C–H		0–12	7
=CH–CH=		9–13	10
–CH=CH ₂	<i>cis</i>	5–14	10
	<i>trans</i>	11–19	16
>CH–CHO		1– 3	3
=CH–CHO		5– 8	6
CH–NH ^{a)}		4– 8	5
CH–OH ^{a)}		4–10	5
CH–SH ^{a)}		6– 8	7

^{a)} Not exchanging. ^{b)} All values are positive.

Figure 3-2.

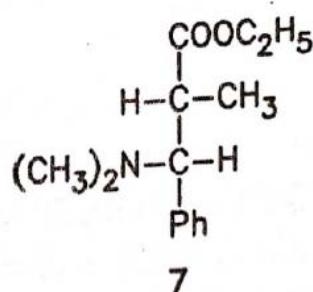
Range of observed vicinal coupling constants for different values of the dihedral angle Φ (Karplus curve).

مثالهایی از کاربرد منحنی کارپلوس و مقادیر ثابت جفت شدن در استریووشیمی

اگر سه روتامر دارای انرژی یکسان باشند:

$$^3J = 1/3 (2 ^3J_g + ^3J_t) \sim 7 \text{ Hz}$$

مقدار بدست آمده برای ثابت جفت شدن ویسینال حدود ۱۱ هرتز است که از مقدار محاسبه شده از معاله زیربیشتر است:

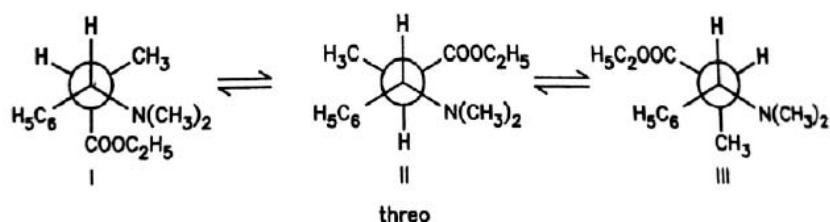
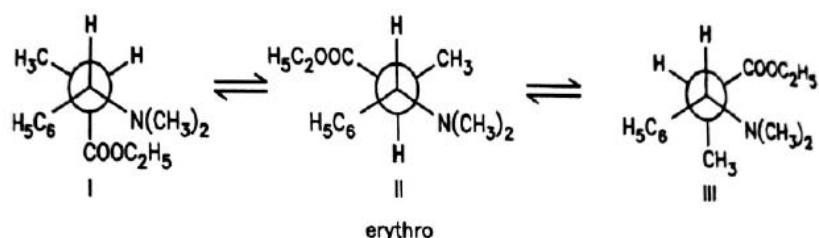
$$^3J = 1/3 (2 \cdot ^3J_g + ^3J_t) \sim 7 \text{ Hz}$$

در صورت متفاوت بودن انرژی سه روتامر:

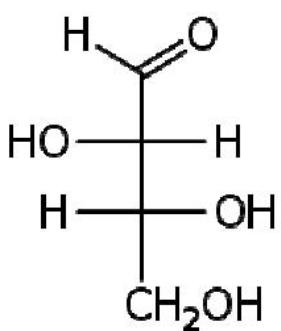
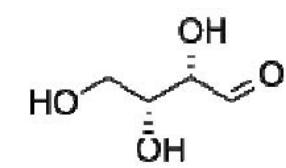
$$^3J = x_1 J_g + x_{II} J_t + x_{III} J_g$$

مقادیر χ جزء مولی هر یک از روتامرها است

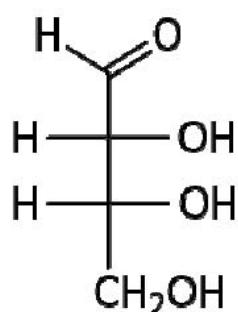
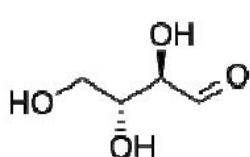
روتامر II (کنفورماسیون ترانس) ارجحیت دارد
و تعادل به سمت این روتوامر (در هر دو فرم اریترو و ترئو) به پیش می‌رود

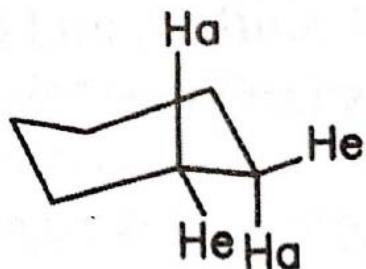
Fischer projection

Threose

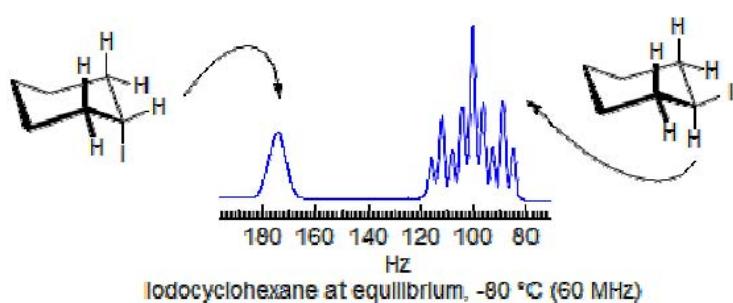
Erythrose

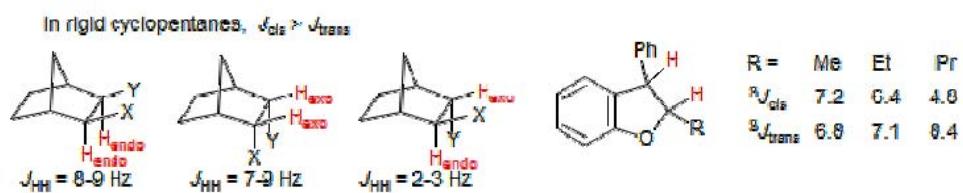
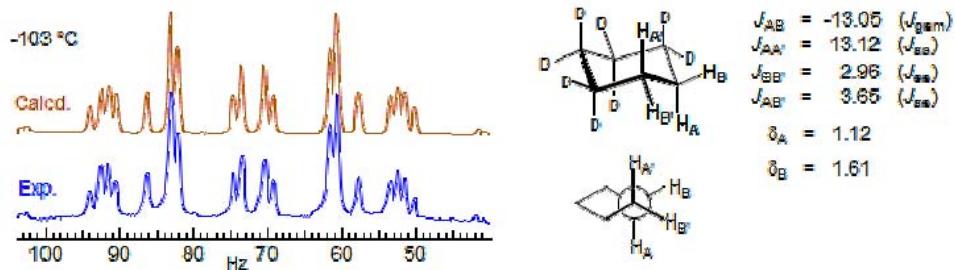

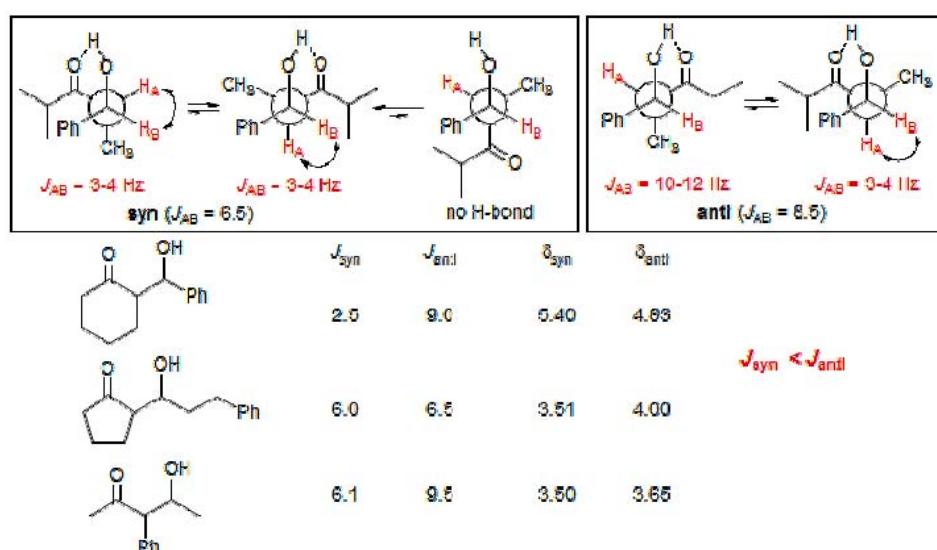
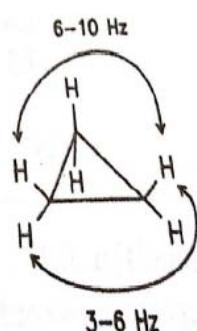
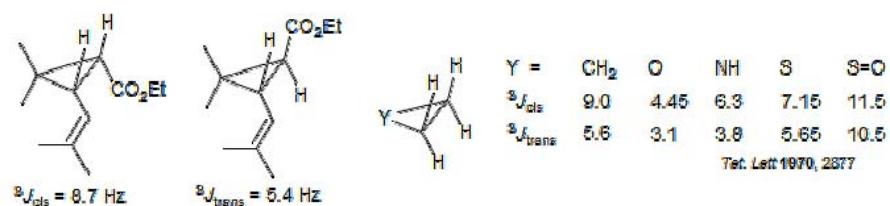
8

$$^3J_{aa} \approx 7\text{--}9 \text{ Hz}$$

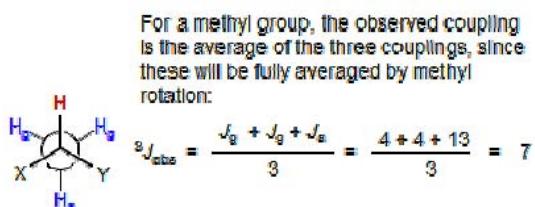
$$^3J_{ae} \approx ^3J_{ee} \approx 2\text{--}5 \text{ Hz}$$

$\text{CH}_3-\text{CH}_2-X$			
X	^3J	E	Ref.
Li	8.9	-1.0	TL 1983, 787
SiEt_3	8.0	1.9	
H	8.0		CJC 1983, 41, 2114
I	7.45	2.5	
Br	7.33	2.8	
CH_3	7.26	2.5	CJP 1990, 32, 67
Cl	7.23	3.1	
NEt_2	7.13	3.0	JCP 1984, 68, 3430
OEt	6.97	3.5	JCP 1984, 68, 3430
OH	6.97	3.5	JCP 1988, 25, 382
F	6.9	4.0	JACS 1961, 83, 4473
t-OEt_2	4.7		JACS 1959, 81, 5828

X	J_{trans}	J_{cis}	E ^a
H	3.81	8.73	
CN	4.6	8.3	2.49
CO_2H	4.4	8.5	2.60
C_2H_5	4.2	8.9	2.75
Cl	3.2	8.0	3.25
DH	2.4	7.4	3.43
DAc	2.5	7.7	3.60

^a JCP 1981, 94, 1099

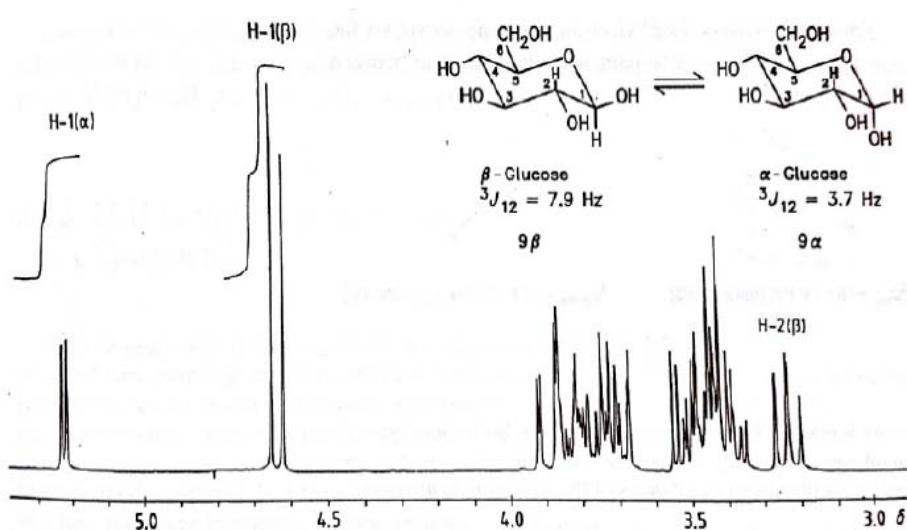

Figure 3-3.
250 MHz ^1H NMR spectrum of glucose (9) in D_2O . The residual HDO signal of the solvent was suppressed (see Section 7.2.4 and Ref. [32] of Chap. 11).

مقایسه انگرال پیکها نشان می‌دهد که حدود ۴۰ درصد آلفا گلوکز و حدود ۶۰ درصد بتاگلوکز در مخلوط تعادلی حضور دارند.